

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

14 ноември 2013 година*

„Обжалване — Достъп до документите на институциите — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Член 4, параграф 2, трето тире — Изключение относно защитата на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит — Информация относно околната среда — Регламент (ЕО) № 1367/2006 — Член 6, параграф 1 — Документи, свързани с производство за установяване на неизпълнение на задължения в досъдебната му фаза — Отказ на достъп — Задължение да се извърши конкретно и индивидуално разглеждане на съдържанието на документите, за които се отнася искането за достъп — По-висш обществен интерес“

По съединени дела C-514/11 P и C-605/11 P

с предмет две жалби на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадени на 25 ноември 2011 г.,

Liga para a Protecção da Natureza (LPN), установена в Лисабон (Португалия), за която се явяват г-жа P. Vinagre e Silva и г-жа L. Rossi, advogadas,

Република Финландия, за която се явяват г-н J. Heliskoski, г-жа M. Pere и г-н J. Leppo, в качеството на представители,

жалбоподатели,

подпомагани от:

Република Естония, за която се явява г-жа M. Linntam, в качеството на представител,

встъпила страна в производството по обжалване,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват г-жа P. Costa de Oliveira и г-жа D. Recchia, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

подпомагана от:

Федерална република Германия, за която се явяват г-н T. Henze и г-жа A. Wiedmann, в качеството на представители,

встъпила страна в производството по обжалване,

* Език на производството: португалски.

Кралство Дания, за което се явяват г-жа V. Pasternak Jørgensen и г-н C. Thorning, в качеството на представители,

Кралство Швеция, за което се явяват г-жа A. Falk и г-жа C. Meyer-Seitz, в качеството на представители,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: г-н T. von Danwitz (докладчик), председател на състав, г-н A. Rosas, г-н E. Juhász, г-н D. Šváby и г-н C. Vajda, съдии,

генерален адвокат: г-н M. Wathelet,

секретар: г-жа M. Ferreira, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 29 май 2013 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 5 септември 2013 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбите си Liga para Protecção da Natureza (наричана по-нататък „LPN“) (C-514/11 P) и Република Финландия (C-605/11 P) (наричани по-нататък „жалбоподателите“) искат отмяната на Решение на Общия съд на Европейския съюз от 9 септември 2011 г. по дело LPN/Комисия (T-29/08, Сборник, стр. II-6021, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“) в частта му, с която е отхвърлена жалбата на LPN за отмяна на решението на Комисията от 22 ноември 2007 г., с което е потвърден отказът да се предостави достъп до документи, съдържащи се в преписката по производство за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка, образувано срещу Португалската република (наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

- 2 Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76) определя принципите, условията и ограниченията на правото на достъп до документите на тези институции в съответствие с член 255 ЕО.
- 3 Член 4 от този регламент, озаглавен „Изключения“, гласи:
„1. Институциите отказват достъп до документи в случаите, когато оповестяването им засяга защитата на:

а) обществения интерес по отношение на:

— обществената сигурност,

- отбраната и военните въпроси,
- международните отношения,
- финансовата, валутната или икономическата политика на Общността или на държава членка;

б) частния живот и личната неприкосновеност, и по-специално в съответствие със законодателството на Общността относно защитата на личните данни.

2. Институциите отказват достъп до документи в случаите, когато оповестяването би засегнало защитата на:

- търговските интереси на физическо или юридическо лице, включително по отношение на интелектуалната собственост,
- съдебните [производства] и правни[те] становища,
- целите на дейности по инспектиране, разследване и одит,

освен ако по-висш обществен интерес не [обосновава] оповестяването на посочения документ.

3. Достъпът до документ, изготвен от дадена институция за вътрешно ползване или получен от институция и третиращ въпрос, по който тя все още не е взела решение, се отказва в случаите, когато оповестяването на документа би засегнало сериозно процеса на вземане на решение на тази институция, освен ако по-висш обществен интерес не [обосновава] оповестяването на посочения документ.

Достъпът до документ, съдържащ становища, които са за вътрешно ползване, като част от предварителни обсъждания и консултации на въпросната институция, се отказва, дори и след вземането на решение, когато [оповестяването] на документа би засегнало сериозно процеса на вземане на решения от институцията, освен ако по-висш обществен интерес не [обосновава] оповестяването на посочения документ.

[...]

5. Една държава членка може да поиска от институция да не оповестява документ, издаден от тази държава, без да има предварителното ѝ съгласие.

6. Ако само част от искания документ е обект на едно или няколко от горепосочените изключения, останалите части на документа се [оповестяват].

7. Изключенията, както са установени в параграфи 1, 2 и 3, се прилагат само за периода, през който защитата по отношение на съдържанието на документа е обоснована. [...]“.

4 Съображение 15 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до

правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, 2006 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126) предвижда:

„Когато Регламент [...] № 1049/2001 предвижда изключения, те се прилагат при [спазване на] някои по-специфични разпоредби от настоящия [р]егламент относно искания за [достъп до] информация за околната среда. Основанията за отказ, що се отнася до достъп до информация за околната среда, следва да се тълкуват ограничително, като се вземе предвид [общественият интерес от оповестяването на исканата информация] и дали [последната] се отнася до емисии в околната среда. [...]“.

- 5 Член 3, първа алинея от Регламент № 1367/2006, който се съдържа в дял II на този регламент, озаглавен „Достъп до информация за околната среда“, гласи:

„Регламент [...] № 1049/2001 се прилага по отношение на всяко искане на заявител за достъп до информация за околната среда, с която разполагат институциите и органите на Общността, без дискриминация въз основа на гражданство, националност или местожителство, а в случай на юридическо лице, без дискриминация въз основа на мястото, където е регистрирано, или действителното място на упражняване на дейност“.

- 6 Член 6 от Регламент № 1367/2006, озаглавен „Прилагане на изключения относно искания за достъп до информация за околната среда“, предвижда в параграф 1 от него:

„Що се отнася до член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент [...] № 1049/2001 с изключение на разследвания[, по-специално тези относно възможни нарушения на правото на Общността], се счита, че съществува [по-висш] обществен интерес при оповестяването на информация, когато исканата информация се отнася до емисии в околната среда. Що се отнася до другите изключения, описани в член 4 от Регламент [...] № 1049/2001, основанията за отказ се тълкуват ограничително, като се взема предвид обществения[т] интерес от [оповестяването] и дали исканата информация се отнася до емисии в околната среда“.

Обстоятелства, предхождащи спора и спорни актове

- 7 LPN е неправителствена организация, чиято цел е опазването на околната среда. През м. април 2003 г. LPN подава жалба пред Европейската комисия, в която поддържа, че с проекта за язовир на река Sabog в Португалия се нарушава Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109). Вследствие на тази жалба Комисията образува срещу Португалската република производство за установяване на неизпълнение на задължения и се свързва с португалските власти, за да провери в каква степен проектът за язовир може да наруши Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 77), както и Директива 92/43.
- 8 През м. март 2007 г. LPN отправя искане до Комисията за достъп до информация относно разглеждането на жалбата и за запознаване с документите, изготвени от „работната група към Комисията“, както и с тези, които са разменени между Комисията и португалските власти. С писмо от 22 май 2007 г. Комисията отхвърля това искане на основание член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.
- 9 След като в писмо от 14 юни 2007 г. LPN отново отправя искането си, Комисията потвърждава със спорното решение своя отказ на достъп до разглежданите документи, като приема, че исканите документи попадат в обхвата на изключението, предвидено в член 4, параграф 2,

трето тире от Регламент № 1049/2001, относно защитата на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит. Съдържанието на това решение е обобщено в обжалваното съдебно решение, като следва:

- „20. В частност Комисията посочва, че в рамките на производство за установяване на неизпълнение на задължения трябва да е налице атмосфера на взаимно доверие между Комисията и съответната държава членка, за да им позволи да започнат процес на преговори и споразумение с цел да се постигне уреждане на спора по взаимно съгласие, без да е необходимо да се завежда дело пред Съда. Тя отбелязва също така, че от една страна, процесът на преговори между Комисията и португалските власти продължава да е в ход и от друга страна, че са проведени или предстои да се проведат много срещи с обмяна на мнения за целите на преценката на въздействието на проекта за язовир. От това тя заключава, че оповестяването на исканите документи би възпрепятствало възможността за Комисията да реши проблема с твърдяното нарушение, тъй като то може да постави под въпрос разрешаването на спора по взаимно съгласие с португалските власти, преди случаят да бъде отнесен пред Съда. Освен това тя счита, че „частичен достъп“ по смисъла на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001 не е възможен за въпросните документи, тъй като посоченото изключение се прилага към всички тези документи.
21. Впрочем, що се отнася до евентуален „по-висш обществен интерес“ по смисъла на член 4, параграф 2, последно изречение от Регламент № 1049/2001, Комисията счита, че такъв не е налице. Според нея член 6, параграф 1 от Регламент № 1367/2006, съгласно който се счита, че съществува по-висш обществен интерес при оповестяването на информация, когато исканата информация се отнася до емисии в околната среда, не се прилага към разследвания относно възможно неизпълнение на задължения по общностното право, както е в случая. Тя пояснява, че опасността от съществуване на сериозно нарушение на Директива [92/43] също не представлява такъв интерес, тъй като само Съдът е компетентен да установи, че съответната държава членка е нарушила задълженията си по Договора за ЕО. Според нея оповестяването на исканите документи не би дало яснота в това отношение, докато Съдът не реши окончателно този въпрос“.
- 10 На 18 януари 2008 г., а именно в деня на подаването на жалбата срещу спорното решение, генерална дирекция „Околна среда“ на Комисията уведомява LPN за намерението си да предложи на Комисията да остави без разглеждане жалбата му в производството по установяване на неизпълнение на задължения относно разглеждания проект за язовир.
- 11 През м. февруари 2008 г. LPN отново отправя искането си за достъп до документите, съдържащи се в преписката по посоченото производство за установяване на неизпълнение на задължения.
- 12 С писмо от 3 април 2008 г. Комисията съобщава на LPN, че на събранието си от 28 януари 2008 г. е взела решение да остави без разглеждане жалбата относно проекта за язовир. Що се отнася до искането за достъп до документите, изключението, предвидено в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, престава да се прилага, така че исканите документи вече могат да му бъдат предоставени, при условие че не са обхванати от друго изключение по смисъла на този регламент.
- 13 Впоследствие LPN има възможност да се запознае с преписките на Комисията и получава достъп до съдържанието на някои документи. Освен това с писмо от 24 октомври 2008 г. (наричано по-нататък „решението от 24 октомври 2008 г.“) Комисията предоставя пълен или частичен достъп до съдържанието на съответните документи, като същевременно поддържа отказа си за предоставяне на достъп до някои документи, като се позовава на изключенията, предвидени в член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001, относно защитата на процеса на вземане на решения, и в член 4, параграф 2, второ тире от този регламент, относно защитата на съдебните производства.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 14 С жалба, подадена на 18 януари 2008 г., LPN прави искане до Общия съд да отмени спорното решение. Кралство Дания, Република Финландия и Кралство Швеция са допуснати да встъпят в производството в подкрепа на исканията на LPN.
- 15 Комисията иска Общият съд да установи, че предметът на жалбата е отпаднал, тъй като е предоставен достъп до част от разглежданите документи и отказът за оповестяване на другите документи вече не почива на същото основание.
- 16 С обжалваното съдебно решение Общият съд, от една страна, установява в точка 57 от това решение, че доколкото в хода на производството на LPN е предоставен достъп до разглежданите документи, предметът на спора е отпаднал и поради това липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество. От друга страна, що се отнася до документите, които все още не са оповестени или са оповестени само частично, Общият съд отхвърля жалбата, с мотива че изтъкнатите от LPN две правни основания, изведени от нарушение съответно на Регламент № 1367/2006, и по-конкретно на член 6 от него, както и на член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001, са необосновани.
- 17 При общото разглеждане на тези правни основания, в точки 110—112 от обжалваното съдебно решение Общият съд изхожда от принципа, че от една страна, Комисията е длъжна да разгледа конкретно и индивидуално всеки документ, за който е поискан достъп, за да прецени дали оповестяването му може да засегне защитен интерес, и от друга страна, това разглеждане трябва да е видно от мотивите на решението на съответната институция.
- 18 Впрочем в точка 126 и сл. от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, предвид Решение от 1 юли 2008 г. по дело Швеция и Turco/Съвет (C-39/05 P и C-52/05 P, Сборник, стр. I-4723, точка 50) и по аналогия с производството за контрол върху държавните помощи (Решение от 29 юни 2010 г. по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, Сборник, стр. I-5885, точки 54—62), че съществува обща презумпция, че оповестяването на документите от административната преписка по производство за установяване на неизпълнение на задължения по принцип засяга защитата на целите на дейностите по разследване. Според Общия съд, тъй като към момента на приемането на спорното решение разглежданото производство за установяване на неизпълнение на задължения е било в досъдебната си фаза, Комисията е можело да изхожда от принципа, че тази обща презумпция се прилага за всички разглеждани документи.
- 19 В това отношение Общият съд се основава на обстоятелството, че контролът, който Комисията следва да упражни в рамките на производство за установяване на неизпълнение на задължения, представлява административна функция, в рамките на която тя разполага с широко правомощие да действа при оперативна самостоятелност и осъществява двустранни контакти със съответната държава членка. Общият съд приема, че лицето, сезирало Комисията с жалба, няма възможността да обжалва пред съда на Съюза евентуално решение за прекратяване разглеждането на тази жалба и не се ползва от процесуални права, които да му позволят да изиска от Комисията да го уведоми и изслуша.
- 20 Според Общия съд посочената презумпция не изключва правото на заинтересованите лица да докажат, че даден документ не попада в обхвата на същата презумпция или че е налице по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на този документ по силата на член 4, параграф 2, последна част на изречението от Регламент № 1049/2001. Общият съд отбелязва обаче, че нито LPN, нито встъпилите в производството държави членки са представили доказателства, с които да поставят под съмнение основателността на преценката, че всички съответни документи попадат в обхвата на изключението, предвидено в посочения член 4, параграф 2, трето тире.

- 21 В точки 116, 117 и 122 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема също, че Регламент № 1367/2006 не влияе върху възможността за Комисията да се откаже от конкретно и индивидуално разглеждане на всеки от исканите документи.
- 22 В точки 132—139 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че Комисията не е допуснала грешка при прилагане на правото, нито фактическа грешка, като е счела в случая, че не е налице по-висш обществен интерес по смисъла на член 4, параграф 2, последна част на изречението от Регламент № 1049/2001, обосноваващ оповестяването на съответните документи.
- 23 В това отношение Общият съд отбелязва, че не е необходимо произнасяне по въпроса дали съответните документи съдържат информация, която действително се отнася до „емисии“ в околната среда, тъй като презумпцията, предвидена в член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006, не е приложима в конкретния случай. По същото съображение Общият съд приема, че от тази разпоредба не може да се направи извод за наличието на по-висш обществен интерес по смисъла на посочения член 4, параграф 2, последна част на изречението.
- 24 Според Общия съд LPN не може да се позовава надлежно и на второто изречение от посочения член 6, параграф 1. Всъщност Общият съд приема, че това изречение се отнася само до задължението за ограничително тълкуване на изключенията, различни от предвидените в член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент № 1049/2001. Той добавя, че член 6, параграф 1, второ изречение от Регламент № 1367/2006 не се отнася до „по-висш обществен интерес“ по смисъла на член 4, параграф 2, последна част на изречението от Регламент № 1049/2001.
- 25 Накрая Общият съд посочва, че в хода на съдебното заседание в отговор на въпросите на Общия съд LPN и встъпилите в производството държави членки не са били в състояние да идентифицират друг евентуален по-висш обществен интерес от този от твърдяната по-голяма прозрачност в областта на околната среда, нито да обяснят дали и в каква степен исканата информация се отнася до емисии в околната среда по смисъла на член 6, параграф 1 от Регламент № 1367/2006.

Производството пред Съда и исканията на страните

- 26 С определение на председателя на Съда от 27 февруари 2012 г. двете жалби са съединени за целите на писмената и устната фаза на производството, както и на съдебното решение.
- 27 С Определение на председателя на Съда от 27 април 2012 г. Федерална република Германия е допусната да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Комисията. С Определение на председателя на Съда от 10 юли 2012 г. Република Естония е допусната да встъпи в подкрепа на исканията на Република Финландия и да представи своето становище в хода на устната фаза на производството.
- 28 С жалбата си LPN иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение в частта, с която Общият съд отхвърля исканията ѝ за отмяна на спорното решение и я осъжда да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати тези, направени от Комисията,
  - да отмени спорното решение в частта, отнасяща се до документите и частите от тях, за които в решението от 24 октомври 2008 г. Комисията поддържа отказа си на достъп, и

- да осъди Комисията да понесе всички направени от нея съдебни разноси и тези, направени от жалбоподателя в първоинстанционното производство и в производството по обжалване.
- 29 С жалбата си Република Финландия иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение в частта, с която Общият съд отхвърля жалбата на LPN,
  - да отмени спорното решение, и
  - да осъди Комисията да ѝ възстанови съдебните разноси, направени в настоящото производство по обжалване.
- 30 Кралство Дания, Република Финландия и Кралство Швеция поддържат исканията на жалбоподателите. Освен това Кралство Швеция иска Комисията да бъде осъдена да му възстанови съдебните разноси.
- 31 Комисията иска от Съда да отхвърли жалбите и да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноси.
- 32 Федерална република Германия поддържа исканията на Комисията.

По жалбите

- 33 В подкрепа на жалбите си LPN и Република Финландия изтъкват три главни основания. Тези основания са изведени от нарушение съответно на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, на член 6, параграф 1, второ изречение от Регламент № 1367/2006 и на член 4, параграф 2, последна част на изречението от Регламент № 1049/2001.
- 34 Освен това LPN изтъква и четвърто основание, според което Общият съд е допуснал няколко грешки при прилагане на правото, като я е осъдил да заплати съдебните разноси. Също така LPN иска от Съда да извърши поправка на диспозитива на обжалваното съдебно решение, в който спорното решение не било идентифицирано правилно.

По първото основание, изведено от нарушение на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001

Доводи на страните

- 35 Първото основание на LPN и на Република Финландия е изведено от грешка при прилагане на правото, която Общият съд допуснал, като тълкувал член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001 в смисъл, че Комисията има право да откаже оповестяването на всички документи, отнасящи се до производство за установяване на неизпълнение на задължения, започнато на основание член 226 ЕО, без да разгледа конкретно и индивидуално тези документи. Не било обосновано да се презумира, че не може да се предостави достъп до нито един документ и до нито една част на документ, свързани с подобно производство, без да се застраши постигането на целта за това производство, която се състои в това да се подтикне съответната държава да се съобрази с правото на Съюза.
- 36 Съображенията, на които се основава Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе (точки 56—59), и които допускат използването на обща презумпция, що се отнася до отказа на достъп до документи, свързани с производства за контрол върху държавни

помощи, не можело да бъдат валидни за документи по производство за установяване на неизпълнение на задължения. По-конкретно що се отнася до последното производство, не съществувала специфична правна уредба във връзка с поверителността и достъпа до информация. LPN добавя, че защитава не свои лични интереси, а публични интереси. Освен това документите, свързани с производство за установяване на неизпълнение на задължения, не представлявали еднородна категория документи.

- 37 Кралство Дания и Кралство Швеция поддържат тези доводи, като подчертават по-специално, че съображенията, от които се е ръководил Съдът по предходни дела (Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе, както и Решение от 21 септември 2010 г. по дело Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, Сборник, стр. I-8533), за да приеме, че съществува обща презумпция, не са приложими по аналогия в настоящия случай, по-конкретно с оглед на обстоятелството, че производствата за установяване на неизпълнение на задължения са от различно естество както по отношение на материалното съдържание, обхвата и особеностите на случая, така и спрямо легитимния интерес, който трябва да се вземе предвид. При условията на евентуалност Кралство Швеция поддържа, че във всички случаи Комисията е трябвало да провери дали посочената презумпция действително е била приложима в конкретния случай.
- 38 За разлика от това Комисията и Федерална република Германия считат, че първото основание е необосновано. Те твърдят по-конкретно, че производството за контрол върху държавни помощи е само разновидност на производството за установяване на неизпълнение на задължения и че последното производство предвижда установяването на диалог между Комисията и съответната държава членка, в рамките на който частноправните субекти не се ползват от процесуални права. Освен това целта на производството за установяване на неизпълнение на задължения била да се преустановят бързо и ефективно евентуалните нарушения на правото на Съюза, по-конкретно като се постигне уреждане на спора по взаимно съгласие в хода на административното производство. Ако обаче се оповестят контактите между Комисията и съответната държава членка, това би навредило на волята за сътрудничество в атмосфера на доверие по-конкретно от страна на държавите членки.

Съображения на Съда

- 39 В рамките на първото основание жалбоподателите твърдят, че Общият съд неправилно е приел, че Комисията разполага с възможността да отхвърли искане за достъп до всички документи, посочени общо, от административната преписка по производство на основание член 226 ЕО за установяване на неизпълнение на задължения в хода на досъдебната му фаза, без да разгледа конкретно и индивидуално всеки документ, като се основава на обща презумпция, че оповестяването на съответните документи би засегнало защитата на целите на дейностите по разследване по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.
- 40 В началото е необходимо да се напомни, че съгласно член 255, параграфи 1 и 2 ЕО всеки гражданин на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или има седалище в държава членка, има право на достъп до документите на институциите на Съюза при спазване на принципите и условията, определени в съответствие с процедурата, посочена в член 251 ЕО. Целта на Регламент № 1049/2001, както е посочено в съображение 4 и в член 1 от него, е да предостави на обществеността възможно най-широко право на достъп до документите на институциите. От този регламент, по-специално от съображение 11 и от член 4 от него, който предвижда режим на изключения в това отношение, е видно, че това право все пак се подчинява на някои ограничения, основани на съображения от обществен или частен интерес (вж. Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе, точка 51, Решение по дело

Швеция и др./API и Комисия, посочено по-горе, точки 69 и 70, както и Решение от 28 юни 2012 г. по дело Комисия/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, точка 111 и Решение по дело Комисия/Agrofert Holding, C-477/10 P, точка 53).

- 41 По силата на изключението, на което се позовава Комисията, а именно на изключението, съдържащо се в член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, институциите отказват достъп до документ в случаите, когато оповестяването му би засегнало защитата на целите на дейности по инспектиране, разследване и одит, освен ако по-значим обществен интерес не обосновава оповестяването на посочения документ.
- 42 Следователно режимът на изключения, предвиден в посочения член 4, и по-специално в параграф 2 от него, се основава на претегляне на интересите, които се противопоставят в даден случай, а именно, от една страна, интересите, които би облагодетелствало оповестяването на съответните документи, и от друга страна, тези, които би застрашило това оповестяване. Решението, което се взема по искане за достъп, зависи от отговора на въпроса на кой интерес трябва да се отдаде предимство в конкретния случай.
- 43 По настоящото дело е безспорно, че документите, посочени в искането на LPN, действително са свързани с дейност по „разследване“ по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.
- 44 Съгласно установената съдебна практика обаче, за да се обоснове отказът на достъп до документ, чието оповестяване е поискано, по принцип не е достатъчно документът да е свързан с някоя от дейностите, посочени в член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001. Съответната институция трябва също така да предостави обяснения, що се отнася до въпроса по какъв начин достъпът до посочения документ би могъл да засегне конкретно и действително интереса, защитен от предвидено в този член изключение (вж. Решение по дело Швеция и Турсо/Съвет, посочено по-горе, точка 49, Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе, точка 53, Решение по дело Швеция и др./API и Комисия, посочено по-горе, точка 72, Решение по дело Комисия/Éditions Odile Jacob, посочено по-горе, точка 116 и Решение по дело Комисия/Agrofert Holding, посочено по-горе, точка 57).
- 45 Съдът обаче е приел, че съответната институция на Съюза може да се позове в това отношение на общи презумпции, които се прилагат за определени категории документи, тъй като сходни съображения от общ характер могат да намерят приложение относно искания за оповестяване, които се отнасят за документи от едно и също естество (вж. Решение по дело Швеция и Турсо/Съвет, посочено по-горе, точка 50, Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе, точка 54, Решение по дело Швеция и др./API и Комисия, посочено по-горе, точка 74, Решение по дело Комисия/Éditions Odile Jacob, посочено по-горе, точка 116 и Решение по дело Комисия/Agrofert Holding, посочено по-горе, точка 57).
- 46 Както посочва генералният адвокат в точки 57—62 от своето заключение, Съдът вече е приел, че подобни общи презумпции съществуват в три случая, а именно, що се отнася до документите от административната преписка по производство за контрол върху държавни помощи (вж. Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе, точка 61), документите, които са разменени между Комисията и уведомяващите страни или трети лица в рамките на производство за контрол върху концентрации между предприятия (вж. Решение по дело Комисия/Éditions Odile Jacob, посочено по-горе, точка 123 и Решение по дело Комисия/Agrofert Holding, посочено по-горе, точка 64), както и писмените становища, депозиращи от институция в рамките на съдебно производство (вж. Решение по дело Швеция и др./API и Комисия, посочено по-горе, точка 94).

- 47 За всички тези дела е характерно обстоятелството, че искането за достъп се отнася не до един-единствен, а до всички документи (вж. Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе, точка 50, Решение по дело Швеция и др./API и Комисия, посочено по-горе, точка 9, Решение по дело Комисия/Éditions Odile Jacob, посочено по-горе, точка 10, възпроизвеждаща точки 1 и 2 от решението на Общия съд, обжалвано в производството, по което е постановено това решение на Съда, както и Решение по дело Комисия/Agrofert Holding, посочено по-горе, точка 7, възпроизвеждаща точка 2 от решението на Общия съд, обжалвано в производството, по което е постановено това решение на Съда).
- 48 В тези случаи изводът, че съществува обща презумпция, че оповестяването на документи от определено естество би засегнало защитата на някой от интересите, изброени в член 4 от регламент № 1049/2001, позволява на съответната институция да разгледа общо искане и да му отговори по съответния начин.
- 49 Такъв случай е налице и по настоящото дело. Всъщност подобно на искането, направено от заинтересованото лице по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе, и отнасящо се до всички документи от административната преписка по производство за контрол върху предоставена държавна помощ, LPN е поискала достъп до всички документи, посочени общо, от административната преписка по производство за установяване на неизпълнение на задължения, образувано срещу Португалската република във връзка с проект за изграждане на язовир.
- 50 Освен това е необходимо да се напомни, че това искане е направено, докато посоченото производство за установяване на неизпълнение на задължения е било все още в досъдебната си фаза, и че същото производство не е било приключило, нито е било образувано съответно производство пред Съда към момента на приемане на спорното решение.
- 51 Ето защо трябва да се разгледа въпросът дали следва да се приеме, че съществува обща презумпция, че при подобни обстоятелства оповестяването на документите от преписката по производството за установяване на неизпълнение на задължения в досъдебната му фаза би засегнало защитата на целите на дейност по разследване.
- 52 В това отношение следва на първо място да се вземе предвид член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006.
- 53 Въпреки че съгласно член 3 от този регламент, Регламент № 1049/2001, и по-специално член 4 от последния, се прилага по отношение на всяко искане за достъп до информация за околната среда, с която разполагат институциите или органите на Общността, в член 6 от Регламент № 1367/2006 са добавени по-специфични правила относно подобни искания за достъп, които отчасти благоприятстват и отчасти ограничават достъпа до документи.
- 54 Все пак посоченият член 6, параграф 1, първо изречение, в който е уредено правило за улесняване на достъпа до документи, съдържащи информация за околната среда, предвижда, че това правило не се прилага за „разследвания[, по-специално тези относно възможни нарушения на правото на Общността]“.
- 55 Следователно съгласно посоченото законодателство на Съюза производството за установяване на неизпълнение на задължения се счита за производство, което по вида си има характеристики, недопускащи да се предостави пълна прозрачност в тази област, и което вследствие на това има специфично положение в рамките на режима на предоставяне на достъп до документи.

- 56 Освен това производството за установяване на неизпълнение на задължения има характеристики, които са сравними с тези на производство за контрол върху държавни помощи и въз основа на които Съдът е приел в Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе, че съществува обща презумпция в това отношение.
- 57 Всъщност и в двата случая става въпрос за производство, образувано срещу държава членка, която носи отговорност за отпускането на спорната помощ (вж. Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе, точка 57) или за твърдяното нарушение на правото на Съюза.
- 58 Съдът се е основал и на обстоятелството, че в рамките на производството за контрол върху държавните помощи заинтересованите лица, с изключение на държавата членка, отговорна за отпускането на помощта, не разполагат с право на запознаване с документите от административната преписка на Комисията и че ако на основание на Регламент № 1049/2001 тези заинтересовани лица могат да получат достъп до посочените документи, това би поставило под съмнение режима на контрол върху държавните помощи (вж. Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе, точки 58 и 61).
- 59 Относно производствата за установяване на неизпълнение на задължения правото на Съюза, и по-специално член 226 ЕО, също не предвижда право за частноправните субекти да се запознаят с преписката, дори производството да е образувано по тяхна жалба. Във вътрешните си правила за производството, отнасящи се до административните мерки, Комисията е предвидила в полза на подалото жалба лице единствено уведомяването му за приетите решения и за предложението за оставяне на жалбата без разглеждане (вж. Съобщение (COM(2002) 141 окончателен на Комисията до Европейския парламент и Европейския омбудсман от 20 март 2002 г. относно отношенията с жалбоподателя при нарушения на правото на Общността (ОВ С 244, стр. 5, точки 7, 9 и 10).
- 60 От друга страна, съгласно установената съдебна практика лицето, подало жалба в рамките на производство за установяване на неизпълнение на задължения, не разполага с право да изисква от Комисията да изрази позиция в определен смисъл, нито да обжалва отказа на Комисията да образува производство за установяване на неизпълнение на задължения срещу държава членка (вж. в този смисъл по-специално Решение от 14 февруари 1989 г. по дело Star Fruit/Комисия, 247/87, Recueil, стр. 291, точка 11, Решение от 17 май 1990 г. по дело Sonito и др./Комисия, C-87/89, Recueil, стр. I-1981, точка 6 и Определение от 14 юли 2011 г. по дело Ruipérez Aguirre и АТС Petition/Комисия, C-111/11 P, точки 11 и 12). В това отношение е ирелевантно обстоятелството, че подалото жалбата лице действа в защита на частен или публичен интерес.
- 61 Всъщност, когато счете, че държава членка не е изпълнила задълженията си, Комисията следва да прецени дали е целесъобразно да предприеме действия срещу тази държава, да определи разпоредбите, които тя е нарушила, и да избере момента, в който да започне срещу нея производство за установяване на неизпълнение на задължения (вж. по-специално Решение от 8 декември 2005 г. по дело Комисия/Люксембург C-33/04, Recueil, стр. I-10629, точка 66 и цитираната съдебна практика, както и Решение от 7 октомври 2010 г. по дело Комисия/Португалия C-154/09, точка 51). От друга страна, предметът на иска за установяване на неизпълнение на задължения се определя с мотивираното становище на Комисията (вж. Решение от 8 юли 2010 г. по дело Комисия/Португалия, C-171/08, Сборник, стр. I-6817, точка 25 и цитираната съдебна практика).
- 62 От съдебната практика е видно също, че целта на досъдебната процедура е да предостави възможност на засегнатата държава членка, от една страна, да изпълни задълженията си, произтичащи от правото на Съюза, а от друга — надлежно да изтъкне доводите на защитата си

срещу направените от Комисията твърдения за нарушение (вж. по-специално Решение от 7 юли 2005 г. по дело Комисия/Австрия, C-147/03, *Rescueil*, стр. I-5969, точка 22 и Решение от 14 април 2011 г. по дело Комисия/Румъния, C-522/09, *Сборник*, стр. I-2963, точка 15).

- 63 Освен това оповестяването на документите, свързани с производство за установяване на неизпълнение на задължения в досъдебната му фаза, би могло да измени естеството и протичането на това производство, като се има предвид, че при тези обстоятелства може да се окаже още по-трудно да се започне процес на преговори и да се постигне споразумение между Комисията и съответната държава членка, с което да се преустанови нарушението, за да се осигури възможност за спазване на правото на Съюза и за избягване на съдебно производство.
- 64 Накрая, обратно на твърдението на жалбоподателите, документите, свързани с досъдебната фаза на производство за установяване на неизпълнение на задължения, съставляват една-единствена категория документи за целите на прилагането на посочената по-горе обща презумпция. Всъщност, от една страна, изключението, което се отнася до разследванията на възможни нарушения на общностното право и е уредено в член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006, не предвижда никакво разграничение в зависимост от вида на документа, съдържащ се в преписката по подобни разследвания, или от автора на съответните документи. Освен това, що се отнася до документите, свързани с производства за контрол върху държавни помощи, Съдът е приел, че всички документи от административната преписка по такова производство спадат към една-единствена категория, за която се прилага общата презумпция, че оповестяването на тези документи по принцип би засегнало защитата на целите на дейностите по разследване (вж. Решение по дело Комисия/*Technische Glaswerke Ilmenau*, посочено по-горе, точка 61).
- 65 От изложените по-горе съображения може да се презумира, че има опасност оповестяването на документите, свързани с производство за установяване на неизпълнение на задължения в досъдебната му фаза, да измени естеството на това производство и неговото протичане и че поради това посоченото оповестяване по принцип би засегнало защитата на целите на дейностите по разследване по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.
- 66 Тази обща презумпция не изключва възможността да се докаже, че даден документ, чието оповестяване се иска, не е обхванат от същата презумпция или че съществува по-висш обществен интерес, който обосновава оповестяването му по силата на член 4, параграф 2, последна част на изречението от Регламент № 1049/2001 (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/*Technische Glaswerke Ilmenau*, точка 62, Решение по дело Швеция и др./*API* и Комисия, посочено по-горе, точка 103, Решение по дело Комисия/*Éditions Odile Jacob*, посочено по-горе точка 126 и Решение по дело Комисия/*Agrofert Holding*, посочено по-горе точка 68).
- 67 Освен това Комисията не е длъжна да основава решението си на посочената обща презумпция. Тя винаги може да разгледа конкретно документите, посочени в искането за достъп, и да представи подобни мотиви. Нещо повече, когато установи, че производството за установяване на неизпълнение на задължения, във връзка с което е направено даденото искане за достъп, има характеристики, позволяващи пълното или частично оповестяване на документите по преписката, тя е длъжна да извърши това оповестяване.
- 68 За разлика от това изискването да се провери дали действително се прилага въпросната обща презумпция, не може да се тълкува в смисъл, че в случая Комисията би трябвало да разгледа индивидуално всички искани документи. Подобно изискване би лишило тази обща презумпция от нейното полезно действие, а именно да се позволи на Комисията да отговори на общо искане за достъп също по общ начин.

- 69 От друга страна, в точка 121 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че не може да се счита, че Комисията е могла да предостави достъп само до един от съответните документи или до част от съдържанието им, без да постави под въпрос текущите преговори с португалските власти. Тази констатация не е оспорена от жалбоподателите, които впрочем не са се позовали на каквото и да било изопачаване на фактите от Общия съд.
- 70 Предвид изложените по-горе съображения Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че Комисията може да се основава на общата презумпция, че дори частичният публичен достъп до документите, свързани с производство за установяване на неизпълнение на задължения в досъдебната му фаза, би застрашил постигането на целите на това производство, за да откаже достъпа до тези документи въз основа на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.
- 71 При тези обстоятелства първото основание трябва да се отхвърли като необосновано.

По второто основание, изведено от нарушение на член 6, параграф 1, второ изречение от Регламент № 1367/2006

Доводи на страните

- 72 LPN и Република Финландия, поддържани от Кралство Швеция, твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел по-специално в точка 136 от обжалваното съдебно решение, че член 6, параграф 1, второ изречение от Регламент № 1367/2006 е неприложим към изключението относно защитата на дейностите по разследване. Всъщност тази разпоредба се отнасяла до всички изключения, предвидени в член 4 от Регламент № 1049/2001, които не са обхванати от законовата презумпция, уредена в първото изречение на посочения член 6, параграф 1, както следвало от целта на Регламент № 1367/2006, от съображение 15 от него и от член 4, параграф 4 от Конвенцията за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда, подписана в Орхус на 25 юни 1998 г. и одобрена от името на Европейската общност с Решение 2005/370/ЕО на Съвета от 17 февруари 2005 година (ОВ L124, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 201), предвиждаща и задължение за ограничително тълкуване на мотивите за отхвърляне на исканията за информация относно околната среда.
- 73 Според LPN член 6, параграф 1, второ изречение от Регламент № 1367/2006 е несъвместим с извода за наличието на обща презумпция за вреда в случай на оповестяване на документи, поради предвиденото в тази разпоредба изискване за стриктно тълкуване и при положение че последната налага да се провери *in concreto* дали информацията, съдържаща се в исканите документи, е свързана с емисии в околната среда.
- 74 Накрая LPN поддържа, че съдържащото се в точка 138 от обжалваното съдебно решение твърдение, че тя не е способна да обясни дали и в каква степен исканата информация се отнася до емисии в околната среда по смисъла на посочения член 6, параграф 1, е неправилно. Всъщност не било възможно LPN да даде подобно обяснение, като се има предвид, че тя не е била запозната със съдържанието на все още неоповестените документи.
- 75 Комисията поддържа, че като е изключил от законовата презумпция, предвидена в член 6, параграф 1, първо изречение от Регламент № 1367/2006, разследванията относно възможни нарушения на общностното право, законодателят на Съюза очевидно се е погрижил да вземе предвид тяхната специфика. При това положение евентуалното наличие на по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на документи, трябвало да се разгледа с оглед на Регламент № 1049/2001 и от Регламент № 1367/2006 не можело да се направи изводът, че

производствата за установяване на неизпълнение на задължения в областта на околната среда трябва да се разглеждат различно от същите производства в други области, що се отнася до общата презумпция, че оповестяването на документите би засегнало целта на дейностите по разследване.

- 76 Федерална република Германия счита, че член 6, параграф 1, второ изречение от Регламент № 1367/2006 не влияе върху преценката по отношение на отказа на достъп до документите, които са свързани с околната среда и се отнасят до производство за установяване на неизпълнение на задължения в досъдебната му фаза, която преценка е регламентирана в Регламент № 1049/2001. Всъщност тази разпоредба само възпроизвежда изискването, изведено в практиката на Съда, за стриктно тълкуване на основанията за отказ и за вземане предвид на свързаните с околната среда интереси при претеглянето на противопоставящите се интереси.

Съображения на Съда

- 77 С второто си основание жалбоподателите поддържат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че член 6, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 не изключва възможността Комисията да се основава на общата презумпция, че оповестяването на документите, свързани с производство за установяване на неизпълнение на задължения в досъдебната му фаза, би засегнало защитата на целите на дейностите по разследване по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001.
- 78 С оглед на произнасянето по обосноваването на това основание следва да се разгледа въпросът дали и евентуално до каква степен посоченият член 6, параграф 1 внася промяна, що се отнася до свързаните с околната среда производства по отношение на проверката, която Комисията трябва да извърши, по силата на член 4 от Регламент № 1049/2001.
- 79 Член 6 от Регламент № 1367/2006 добавя в Регламент № 1049/2001 специфични правила относно исканията за достъп до информация за околната среда.
- 80 Първото изречение на параграф 1 от същия член 6 се отнася до разпоредбите на член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент № 1049/2001 и предвижда, че при оповестяването на информация се счита, че съществува по-висш обществен интерес, когато исканата информация се отнася до емисии в околната среда. Тази законова презумпция се отнася към последната част на изречението на параграф 2 от посочения член 4, изключваща отказа на достъп до документ, ако по-висш обществен интерес обосновава оповестяването на съответния документ. Посочената законова презумпция обаче не се прилага за „разследвания[, по-специално тези относно възможни нарушения на правото на Общността]“.
- 81 Член 6, параграф 1, второ изречение от Регламент № 1367/2006 предвижда, че „[щ]о се отнася до другите изключения, описани в член 4 от Регламент [...] № 1049/2001, основанията за отказ се тълкуват ограничително, като се взема предвид обществения[т] интерес от [оповестяването] и дали исканата информация се отнася до емисии в околната среда“.
- 82 От текста и структурата на посочения член 6, параграф 1 обаче е видно, че „другите изключения“ по смисъла на второто изречение на този параграф не обхващат защитата на производствата за установяване на неизпълнение на задължения.
- 83 Всъщност първото изречение на посочения параграф 1 урежда правило относно изключенията, съдържащи се в член 4, параграф 2, първо и трето тире от Регламент № 1049/2001. Във второто изречение на същия параграф 1 са упоменати не просто „другите изключения“, а „другите изключения, описани в член 4 от Регламент [...] № 1049/2001“. Следователно тази разпоредба се

отнася до изключенията, съдържащи се в същия член 4, параграф 1, параграф 2, второ тире и параграфи 3 и 5. Като се има предвид, че производствата за установяване на неизпълнение на задължения спадат към дейност по разследване по смисъла на член 4, параграф 2, трето тире от Регламент № 1049/2001, за която се отнася първото изречение на член 6, параграф 1 от Регламент № 1367/2006, подобна дейност не е обхваната от понятието „Други дейности“, съдържащо се във второто изречение на този член 6, параграф 1.

- 84 Посочената редакция на двете изречения на член 6, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 и тяхната структура показват намерението на законодателя да изключи производствата за установяване на неизпълнение на задължения от приложното поле на тази разпоредба в нейната цялост.
- 85 При това положение Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел че член 6, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 не влияе върху проверката, която Комисията трябва да извърши по силата на Регламент № 1049/2001, когато искането за достъп има за предмет документите от преписката по производство за установяване на неизпълнение на задължения, което е все още в досъдебната си фаза.
- 86 Следователно второто основание трябва да се отхвърли като необосновано.

По третото основание, изведено от нарушение на член 4, параграф 2, последна част на изречението от Регламент № 1049/2001

Доводи на страните

- 87 Република Финландия, чиито доводи са подкрепяни от Кралство Дания и Кралство Швеция, твърди, че независимо от приложимостта на член 6, параграф 1 от Регламент № 1367/2006 Общият съд неправилно е тълкувал член 4, параграф 2, последна част на изречението от Регламент № 1049/2001, тъй като е пропуснал да прецени дали Комисията е извършила проверка за наличието на по-висш обществен интерес, обосноваващ оповестяването на разглежданите документи. В съответствие с Решение по дело Швеция и Турсо/Съвет, посочено по-горе (точки 44, 45 и 49), Общият съд е трябвало да приеме, че Комисията е длъжна да съпостави интереса, свързан със защитата на дейности по разследване, с обществен интерес от възможността за запознаване с разглежданите документи предвид интереса от по-голяма прозрачност. Когато искане за достъп се отнася до документ, който попада в приложното поле на Регламент № 1367/2006, получаването на информация за околната среда и значението на достъпа до такава информация за защитата на околната среда и човешкото здраве биха могли да представляват по-висш обществен интерес по смисъла на член 4, параграф 2, последна част на изречението от Регламент № 1049/2001.
- 88 Кралство Швеция добавя, че в точки 138 и 139 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че е в тежест на поискалото достъп до документи лице да посочи и докаже наличието на по-висш обществен интерес по-конкретно предвид обстоятелството, че единствено съответната институция познава съдържанието на документите, чието оповестяване е поискано.
- 89 Комисията поддържа, че в точка 139 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно е отхвърлил довода, изведен от липсата на правилно претегляне на различните интереси по смисъла на член 4, параграф 2, последна част на изречението от Регламент № 1049/2001.

Съображения на Съда

- 90 С третото си основание Република Финландия по същество упреква Общия съд, че е пропуснал да прецени дали Комисията е извършила проверка на основание член 4, параграф 2, последна част на изречението от Регламент № 1049/2001 за наличието на по-висш обществен интерес, който обосновава оповестяването на разглежданите документи.
- 91 В точки 132 и 133 от обжалваното съдебно решение Общият съд е приел, че съгласно текста на спорното решение в конкретния случай не е налице по-висш обществен интерес по смисъла на тази разпоредба и че тази преценка за липсата на по-висш обществен интерес не е опорочена от никаква фактическа грешка или грешка при прилагане на правото. Впрочем LPN и Република Финландия не се позовават на конкретен интерес, обосноваващ оповестяването на разглежданите документи в конкретния случай, а изтъкват единствено значението на достъпа до такава информация за защитата на околната среда и човешкото здраве.
- 92 Несъмнено по-висшият обществен интерес, който може да обоснове оповестяването на документ, не трябва непременно да бъде различен от принципите, които са в основата на Регламент № 1049/2001 (вж. в този смисъл Решение по дело Швеция и Тигсо/Съвет, посочено по-горе, точки 74 и 75).
- 93 Все пак толкова общи съображения като изтъкнатите в случая не могат да установят, че в настоящия случай е особено наложително зачитането на принципа на прозрачност, което би могло да има превес над съображенията, обосноваващи отказа за оповестяване на въпросните документи (вж. по аналогия Решение по дело Швеция и др./API и Комисия, посочено по-горе, точка 158).
- 94 Изискването към подалото искането лице да се позовава конкретно на обстоятелствата в подкрепа на по-висш обществен интерес, който обосновава оповестяването на съответните документи, е в съответствие с практиката на Съда (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе, точка 62, Решение по дело Швеция и др./API и Комисия, посочено по-горе, точка 103, Решение по дело Комисия/Éditions Odile Jacob, посочено по-горе, точка 126 и Решение по дело Комисия/Agrofert Holding, посочено по-горе, точка 68).
- 95 Доколкото LPN е поискала достъп до посочените документи, за да бъде в състояние да допълни информацията, с която разполага Комисията относно проекта за изграждането на язовир, който е предмет на разглежданото производство за установяване на неизпълнение на задължения, и следователно да участва активно в същото производство, това обстоятелство не показва наличието на „по-висш обществен интерес“ по смисъла на член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001 (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Technische Glaswerke Ilmenau, посочено по-горе, точка 70, Решение по дело Комисия/Éditions Odile Jacob, посочено по-горе, точки 145 и 146 и Решение по дело Комисия/Agrofert Holding, посочено по-горе, точки 85 и 86), макар в качеството си на неправителствена организация LPN да действа в съответствие с посочения в устава ѝ предмет на дейност, който се състои в защитата на околната среда.
- 96 Въпреки че съгласно съображение 2 от Регламент № 1367/2006 последният да се вписва в рамките на програма за действие на Общността в областта на околната среда, която подчертава необходимостта от осигуряване на адекватна информация за околната среда и ефективни възможности за участие на обществеността при вземането на решения по екологични въпроси, това участие не може да бъде изтъквано, за да се обосновава достъпът до документи, свързани с производство за установяване на неизпълнение на задължения. Всъщност съгласно член 9 от този регламент последният предвижда участие на обществеността единствено когато

общностните институции или органи подготвят, изменят или преразглеждат планове и програми относно околната среда. За разлика от това този член не се отнася до производствата за установяване на неизпълнение на задължения.

- 97 От изложените по-горе съображения е видно, че Общият съд не е пропуснал да прецени дали Комисията е извършила проверка на основание член 4, параграф 2, последна част на изречението от Регламент № 1049/2001 за наличието на по-висш обществен интерес, който обосновава оповестяването на разглежданите документи.
- 98 Следователно третото основание също трябва да се отхвърли като необосновано.

По четвъртото основание относно осъждането на LPN да заплати съдебните разноски

- 99 LPN твърди, че като е решил да осъди LPN да заплати съдебните разноски, за което е изложил мотиви в 141—143 от обжалваното съдебно решение, Общият съд е допуснал няколко грешки при прилагане на правото.
- 100 В това отношение е достатъчно да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика в хипотезата, в която всички други основания за обжалване са били отхвърлени, исканията във връзка с неправилността на решението на Общия съд по съдебните разноски трябва да се отхвърлят като недопустими в приложение на член 58, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, съгласно който размерът на присъдените разноски или страната, на която се възлагат, не подлежат на отделно обжалване (вж. по-специално Решение от 30 септември 2003 г. по дело Freistaat Sachsen и др./Комисия, C-57/00 P и C-61/00 P, Recueil, стр. I-9975, точка 124, Решение от 26 май 2005 г. по дело Tralli/ЕЦБ, C-301/02 P, Recueil, стр. I-4071, точка 88 и Решение от 5 юли 2011 г. по дело Edwin/СХВП, C-263/09 P, Сборник, стр. I-5853, точка 78).
- 101 След като всички други основания за обжалване, изтъкнати от LPN, трябва да бъдат отхвърлени, последното основание, отнасящо се до разпределянето на съдебните разноски, трябва да се приеме за недопустимо.

По допълнителното искане на LPN за поправка на точка 1 от диспозитива на обжалваното съдебно решение

- 102 В жалбата си LPN иска от Съда да извърши поправка на точка 1 от диспозитива на обжалваното съдебно решение. Според нея Общият съд не е идентифицирал правилно спорното решение, което не е решението от 24 октомври 2008 г., а това от 22 ноември 2007 г. LPN предлага в посочената точка 1 да се уточни изрично, че жалбата е подадена „срещу решението на Комисията от 22 ноември 2007 г.“ и че с решението от 24 октомври 2008 г. „е потвърден“ отказът на достъп до разглежданите документи.
- 103 Комисията счита това искане за недопустимо.
- 104 Съгласно член 113, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда в редакцията му в сила към датата на подаване на настоящата жалба предмет на жалбата е отмената, изцяло или частично, на решението на Общия съд
- 105 Предметът на допълнителното искане на LPN обаче е не отмената, макар и частична, на обжалваното съдебно решение, а именно на неговия диспозитив (вж. Решение от 15 ноември 2012 г. по дело Al-Aqsa/Съвет и Нидерландия/Al-Aqsa, C-539/10 P и C-550/10 P, точка 44 и цитираната съдебна практика), а само редакционна промяна на този диспозитив, която не би повлияла нито на съдържанието му, нито на изхода на спора в първоинстанционното

производство. Всъщност от мотивите на обжалваното съдебно решение, и по-специално от точки 18, 38 и 59 от него, ясно е видно, че жалбата, отхвърлена в точка 1 от диспозитива на това съдебно решение, се отнася до решението от 22 ноември 2007 г.

- 106 От друга страна, доколкото в решение на Общия съд се съдържат правописни грешки или други явни фактически грешки, единствено Общият съд може да ги поправи съгласно член 84 от своя Процедурен правилник.
- 107 Следователно допълнителното искане на LPN трябва да се отхвърли като недопустимо.
- 108 От всички изложени по-горе съображения следва, че жалбите на LPN и Република Финландия трябва да бъдат отхвърлени изцяло.

По съдебните разноски

- 109 По силата на член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.
- 110 По смисъла на член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Съгласно член 138, параграф 2 от посочения правилник, когато има няколко загубили делото страни, Съдът взема решение по разпределянето на съдебните разноски. Член 140, параграф 1 от същия правилник предвижда, че държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски.
- 111 След като LPN и Република Финландия са загубили делото и Комисията е направила искане за осъждането им, те трябва да бъдат осъдени да заплатят в равни части съдебните разноски.
- 112 Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония и Кралство Швеция като встъпили страни понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбите.**
- 2) **Осъжда Liga para a Protecção da Natureza и Република Финландия да заплатят в равни части съдебните разноски.**
- 3) **Кралство Дания, Федерална република Германия, Република Естония и Кралство Швеция понасят направените от тях съдебни разноски.**

Подписи